

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 24 ທັນວາ 2017 (12-24-2017)

ພຣະເຢຊູໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານປາຖນາຢາກເພີ່ມ ເຕີມໃສ່ການສເລີມສລອງຄຣິສັສຂອງທ່ານ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ບັງເກີດມາເພື່ອດຶງພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສາຍສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ບໍ່ຕ້ອງເດົາກໍໄດ້ວ່າຮັດຮາວາຍເປັນບ່ອນສວຍງາມທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ການໃຫ້ຄວາມຈິງຢ່າງນັ້ນ, ຫຼາຍໆຄົນຍັງຄົງເມື່ອໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າລະຫວ່າງປີ 1800, ນຶ່ງໃນຈຳນວນເກາະນັ້ນເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງພວກຂີ້ທູດ. ປະຊາຊົນໃນຮັດຮາວາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຕິດພະຍາດ ແຮມເຊິນ ຕ້ອງຖືກສົ່ງໄປຢູ່ເກາະ ໂມໂລໂກ ເພື່ອເປັນການກັກຕົວໄວ້.

ມີຄຸນພໍ່ຄົນນຶ່ງໃນນິກາຍ ໂຣມັນແຄັດຕໍລິກຊີ້ວ່າ ເດມຽນ ໄດ້ເຫັນຄວາມສວຍງາມບໍ່ພຽງແຕ່ຂອງເກາະແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າຮວມທັງພວກຄົນທີ່ຖືກຫຼົງລືມທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ. ຄຸນພໍ່ເດມຽນໄດ້ເອົາເກາະໂມໂລໂກເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງທ່ານເປັນເວລາສິບຫົກປີ, ໃນການເລືອກຢູ່ໃນຖ້າມກາງຄົນຂີ້ທູດ, ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ແລະຮັບໃຊ້ພວກເຂົາເຈົ້າ. ທ່ານໄດ້ໃຊ້ຫຼາຍໆວິທີການເພື່ອສ້າງສັມພັນໃນເຂດຄຸ້ມຂອງປະຊາຊົນໂມໂລໂກ ແຕ່ວ່າທ່ານກໍຍັງຖືກເອີ້ນວ່າຄົນພາຍນອກ. ເມື່ອທ່ານເທສນາ, ສ່ວນຫຼາຍທ່ານໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຄຳເທສນາຂອງທ່ານໂດຍກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານທີ່ເປັນຂີ້ທູດ...” ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ວັນນຶ່ງກໍມາເຖິງເມື່ອຄຸນພໍ່ເດມຽນໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນເທສນາດ້ວຍປໂຍກໃໝ່: “ພວກເຮົາທີ່ເປັນຂີ້ທູດ...” ທ່ານໄດ້ຕິດເຊື້ອໂຣກເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນທາງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຮົາແລະກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາເປັນມະນຸດ.” ພຣະເຢຊູໄດ້ກາຍເປັນນຶ່ງຂອງພວກເຮົາ. ນັ້ນແຫຼະຄືເຮືອງທັງໝົດຂອງຄຣິສັສ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລູກາ 2:4-7

4. ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຣັດແຂວງຄາລິເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊີ້ ເບັດເລເຣັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງຕະກູນດຽວກັນກັບດາວິດ 5. ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສຳມະໂນຄົວພ້ອມກັບນາງມາຣີອາຄູ່ພັນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາກໍກຳລັງມີທ້ອງຢູ່. 6. ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣີອາຈະປະສູດບຸດ. 7. ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກິກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນແລະວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ

ກະສັດດາວິດເປັນຄົນສຳຄັນທີ່ສຸດສເມີໃນປວັດສາດຂອງຊາວຢິດ ທ່ານໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງພິເສດຂອງກະສັດທີ່ຢາກເກາງພຣະເຈົ້າ ນັກຮິບທີ່ກ້າຫານຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາເພິ່ນແມ່ກະທັ້ງຕໍ່ເຮືອງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງທັມມະດາ.(ເບິ່ງ ຊາມູເອນ 17:40-52; 18:5.) ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດນັ້ນ, ດາວິດແມ່ນຊາຍທີ່ມີໃຈພຣະເຈົ້າ.(ເບິ່ງ

1 ຊມອ 13:14.) ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບດາວິດ: “ເຈົ້າຈະມີເຊື້ອສາຍຢູ່ຕລອດໄປແລະເຮົາຈະໃຫ້ຮາຊອານາຈັກຂອງເຈົ້າຄົງຢູ່ຊົ່ວນິຣັນດອນ ຕໍ່ແຫ່ງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ” (2 ຊມອ 7:16). ກະສັດຕລອດໄປເປັນນິດ, ຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມຈາກພຣະເຈົ້າ, ຈະສະເດັດມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ.

ໃຫ້ວາດພາບວ່າໄດ້ຖືກສິດສອນມາຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍ: “ລໍຖ້າຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ. ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພັນຂອງພວກເຮົາກໍລັງຈະສະເດັດມາ, ແລະພຣະອົງມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ.” ໃນວັນເວລາຂອງໂຢເຊັບ, ຄົນຫຼາຍລຸ້ນໄດ້ລໍຄອຍເປັນເວລາພັນປີສໍາລັບກະສັດອົງພິເສດໃຫ້ມາປົກຄອງ ແລະທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກເຮືອງນີ້ບໍ່? ທ່ານໂຢເຊັບກໍເປັນພາກສ່ວນຂອງເຊື້ອສາຍນັ້ນ. (ເບິ່ງ ມທ 1:1-16.)

ເພາະວ່າ ກາຍຊາ ໂອຄູໂຕ ຕ້ອງການນັບຈຳນວນຄົນທີ່ວ່າຈັກກະພົບຂອງທ່ານ ໂຢເຊັບກໍຕ້ອງໄດ້ກັບໄປບ້ານເກີດເມືອງນອນແຫ່ງເຊື້ອຕະກູນຂອງຕົນ. ນັ້ນກໍໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງເດີນທາງໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ, “ເມືອງຂອງດາວິດ.” ການເດີນທາງກໍປະມານເກົ້າສິບໄມລ໌ຈາກເມືອງນາຊາຮັດທາເມືອງເບັດເລເຮັມຊຶ່ງມີການທ້າທາຍຫຼາຍປະການກໍປາກົດຂຶ້ນສໍາລັບໂຢເຊັບ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຄູ່ພັນຂອງລາວກໍຖືພາ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ນາງມາຮືອາໄດ້ຖືພາໃກ້ກໍາມິດທີ່ລູກຊາຍຂອງຕົນກໍຈະອອກມາໃນທຸກຂະນະ. ມີຫຍັງອີກ, ບໍ່ພຽງແຕ່ໂຢເຊັບຄົນດຽວທີ່ຕ້ອງເດີນທາງກັບບ້ານເດີມຂອງຕົນທົນທາງ ແລະບ້ານເມືອງກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄົນເດີນທາງທີ່ກັບຄືນບ້ານເພື່ອຈົດສໍາມະໂນຄົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສໍາລັບໂຢເຊັບແລະມາຮືອາ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຕື່ນເຕັ້ນໃນຂໍ້ພຣະຄໍາເຫລົ່ານີ້?

ເວລາຂອງການເດີນທາງຄັ້ງນີ້ເບິ່ງເໝືອນວ່າຄົງຈະເປັນໄປ“ບໍ່ໄດ້.” ສະຖານະການຕ່າງໆໄດ້ປາກົດຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານໂຢເຊັບແລະມາຮືອາ. ແຕ່ວ່າທັງໝົດນີ້ກໍເປັນຕາມແຜນການແລະເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ “ແຕ່ເມື່ອຄົບກໍາມິດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາ ຊົງປະສູດຈາກຜູ້ຍິງ ແລະຊົງຖືກໍາເນີດໃຕ້ພຣະບັນຍັດ. ເພື່ອຈະຊົງໄຖ່ເອົາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖານະກາຍເປັນບຸດ.” (ຄລຕ 4:4-5).

ມັນແມ່ນແຜນການທີ່ດີ, ແຕ່ບາງຢ່າງກໍບໍ່ເປັນໄປຕາມເວລາທີ່ພວກເຮົາຄາດເກົາໄວ້ສເມີ. ພຣະເຈົ້າຊົງກະທໍາການຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາກັບໂຢເຊັບແລະມາຮືອາ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະຈົດຈໍຢ່າງໝົດໃຈຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫວັງໃຫ້ມັນເປັນຈົນພາດຕໍ່ຮູບພາບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຊຶ່ງພຣະເຈົ້າກໍລັງກະທໍາຢູ່ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງວາງໃຈໃນພຣະອົງໃຫ້ເປັນຜູ້ບົ່ງການຂອງແຜນການ ແລະເວລາຊຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການສລາດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສໍາຄັນຫຼາຍ.

2. ລູກາ 2:8-14

8. ໃນແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທັງໃນເວລາກາງຄືນ 9. ແລະມີເທວະດາຕົນໜຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສມີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້ານໃຈຫຼາຍ. 10. ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນກໍກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຍ້ານ ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມືອງທັງໝົດ 11.ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພັນອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສໍາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 12. ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສໍາຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນໜຶ່ງຜ້າອ້ອມພັນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ.” 13. ໃນທັນໃດນັ້ນມີກອງທັບສວັນໝູ່ໃຫຍ່ມາຢູ່ກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຮ່ວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, 14. “ພຣະຮັສມີຈຶ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ.”

ການເປັນຄົນລ້ຽງແກະກໍມີລາຍໄດ້ດີສົມຄວນໃນການດຳລົງຊີວິດ, ແຕ່ວ່າມັນກໍບໍ່ແມ່ນວຽກທີ່ງ່າຍດາຍ. ຄົນລ້ຽງແກະຕ້ອງເຜົ້າຍາມ 24/7, ຕ້ອງມີຄວາມຊຳນານຫຼາຍຢ່າງແລະເປັນຫ່ວງຕໍ່ຜູ້ແກະຂອງພວກເຂົາ, ແລະກໍອາດຈະເມື່ອຍຍ້ອນການນັບຈຳນວນແກະນັ້ນຢູ່ຕະຫຼອດ ຄົນລ້ຽງແກະຫຼາຍໆຄົນໄດ້ຮັບຜິດຊອບສຳລັບຈຳນວນຂອງແກະ(ຊຶ່ງໝາຍເຖິງການຄວບຄຸມລະດັບຄວາມຮັ່ງມີ), ແຕ່ວ່າວຽກຂອງພວກເຂົາຍັງຖືວ່າຕໍ່ຕ້ອຍ.

ພຣະຄຳເຫລົ່ານີ້ສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູ?

ພວກລ້ຽງແກະເຄີຍໂດດເດັ່ນມາແລ້ວໃນອິສຣາເອນອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ແລະດາວິດພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທັງນັ້ນ. ເວລາຜ່ານກາຍໄປ, ແຕ່ວ່າ, ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ສູນເສີຍຈຸດຍືນໃນສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ ໃນຊ່ວງເວລາພາກພຣະສັນຍາໃໝ່, ພວກລ້ຽງແກະບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ກ່າວຄຳພະຍານໃນສານ ເພາະວ່າຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຖືວ່າໃຊ້ການບໍ່ໄດ້.

ເຖິງປານນັ້ນກໍແມ່ນກຸ່ມຄົນພວກນີ້ແຫຼະ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຕໍ່ຕ້ອຍໃນສັງຄົມທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກທີ່ເປື້ອນເປີະຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ. ເມື່ອຜູ້ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ພວກລ້ຽງແກະເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາເຈົ້າກໍຕົກສະຫ້ານ “ຍ້ານກົວ.” ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ແນ່ນອນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດວັດແທກຄວາມເລິກຂອງຄວາມຍ້ານກົວໃນພວກລ້ຽງແກະທີ່ອິດເມື່ອຍ, ເຍືອກເຢັນຂະນະທີ່ກາງຄືນມີດດຳໄດ້ກະຈ່າງແຈ້ງຂຶ້ນເໝືອນດັ່ງຍາມແຈ້ງທີ່ສຸດຂອງກາງເວັນແລະເທວະດາທີ່ເຕັມດ້ວຍສະງ່າຮາສີກໍໄດ້ເລີ່ມກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາເຈົ້າ

ຢ່າງໜ້າຂອບພຣະຄຸນ, ເທວະດາໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳທີ່ບໍ່ເປັນຕາໜ້າຍ້ານເລີຍ ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນໄດ້ປະສູດມາ! ພຣະຜູ້ໂຜດອົງນີ້ແມ່ນພຣະເມຊີອາ, ຜູ້ຊົງຖືກສັນຍາແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ. ສະງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ຖືກຫໍ່ຫຸ້ມໃນເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດ, ແລະສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດໄດ້ມີແຕ່ຊົມຊື່ນຍິນດີ

ເທວະດາບໍ່ໄດ້ໄປຫາພວກທົວໜ້ານັກການເມືອງ, ຣາຊວັງຂອງກາຍຊາ, ຫຼືວິທານບ່ອນທີ່ພວກນັກທັມປະກອບກິຈການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ແທນທີ່, ເທວະດາໄດ້ຕົງໄປຫາພວກທີ່ມີຖານະຕໍ່ຕ້ອຍທີ່ສຸດ. ມາຫາພວກເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຝົ້າຮັກສາລູກແກະ, ເທວະດາໄດ້ປະກາດວ່າຄວາມລອດພົ້ນໄດ້ມາເຖິງໂລກແລ້ວ.

ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນດີເຫຼືອລົ້ນສຳລັບເທວະດາຕົນນີ້. ໃນທັນໃດນັ້ນເພິ່ນກໍໄດ້ຮ່ວມກັບພວກເທວະດາເປັນຜູ້. ຄຳສັຣເສີນເຕັມທີ່ທ້ອງຟ້າໃນຂະນະທີ່ພວກເພິ່ນໄດ້ປ່າວປະກາດວ່າ, “ພຣະຮັສມີຈິງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈິງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ!” ມີຂັ້ນຕອນຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດເພື່ອຈະມີປະສົບການກັບສັນຕິສຸກໃນລະດູຄຣິສ໌ມັສນີ້?

3. ລູກາ 2:15-20

15. ເມື່ອເທວະດາເຫຼົ່ານັ້ນໄປຈາກເຂົາຂຶ້ນສູ່ສວັນແລ້ວ ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ “ເຮົາພາກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມເທາະ ໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ” 16. ເຂົາກໍຮີບໄປແລ້ວພົບມາຣີອາກັບໂຍເຊບ ແລະເຫັນພຣະກຸມມານນັ້ນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ. 17. ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍເລົ່າເຮື່ອງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງພຣະກຸມມານນັ້ນ. 18. ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນກໍປລາດໃຈດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ບອກແກ່ເຂົາ19. ຝ່າຍມາຣີອາກໍເກັບບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈ ແລະຄິດຮຳເພີງຢູ່. 20. ພວກລ້ຽງແກະຈຶ່ງກັບໄປຍ້ອງຍໍສໍຣະເສີນພຣະເຈົ້າເພາະເຫດການທັງປວງທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນ ຕາມທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ກັບເຂົານັ້ນ

ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຮູ້ຈັກຄົນທີ່ໄດ້ເປັນພະຍານເຮື່ອງຍິນຕິກຸ ນັກໂຕ່ສະກິຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຫິມມະເຈື່ອນ, ແລະພວກທ່ອງທ່ຽວສວນສາທາຣະນະກໍໄດ້ຮັບອາຍຮ້ອນຈາກໄຟໄໝ້ປ່າທີ່ຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້. ແຕ່ລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ:

ເມື່ອພວກເຂົາມີຄົນຟັງແລ້ວ, ສິ່ງທຳອິດທີ່ອອກຈາກປາກຂອງພວກເຂົາກໍຄື, “ລໍຈົນກວ່າຂ້ອຍບອກເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ!”

ຫຼັງຈາກພວກເທວະດາໄດ້ພາກັນກັບສູ່ສວັນແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນ ພວກລ້ຽງແກະກໍຟ້າວໄປເບິ່ງດ້ວຍຕົວພວກເຂົາເຈົ້າເອງວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງເບັດເລເຮັມ. ເມື່ອພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໃນເມືອງ, ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຍັບຍັ້ງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຈົ້າຢາກຈະບອກເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ “ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນກໍປລາດໃຈ.”

ການໂຕ້ຕອບຂອງມາຣິອາກໍແມ່ນມີດງຽບຢູ່. ແທນທີ່ຈະຮ້ອງປະກາດຢ່າງໂດ່ງດັງ, ນາງກໍພຽງແຕ່ເກັບບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນໃຈ.” ທ່ານລູກາຍັງໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ “ແລະຄິດຮຳເພິງຢູ່.” ນາງມາຣິອາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກດອກ, ວ່າຫົນທາງຂ້າງໜ້າຄົງຈະຍາກລຳບາກຫັກພຽງໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢາກຮູ້ວ່າມີຈັກເທື່ອທີ່ມາຣິອາໄດ້ກັບໄປຮຳເພິງເຖິງສິ່ງອັສຈັນຫຼາຍຢ່າງແລະສິ່ງແປກປລາດຫຼາຍອັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕອນພຣະເຢຊູກຳເນີດມາ

ຄືກັນກັບມາຣິອາ, ພວກເຮົາຈະມີເວລາເມື່ອສິ່ງຕ່າງໆຕົກໃນຍາມຍາກລຳບາກເພາະຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຢຊູ. ໃນໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນຈະຢຸດແລະສະຫ້ອນຕໍ່ສິ່ງອັສຈັນຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບການໃນພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈສເມີຕໍ່ສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ການຮຳເພິງຕ່ວງກງານຂອງພຣະຄຣິດຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.

ນາງມາຣິອາໄດ້ເກັບກຳແລະຮຳເພິງ; ສິ່ງທີ່ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ປະກາດ. ການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູທັງໝົດຕ້ອງເຮັດເຊັ່ນກັນ. ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນງ່າຍໆ: ປ່າວປະກາດສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ໄດ້ຍິນ, ແລະໄດ້ປະສົບການຕໍ່ໃຜກໍຕາມທີ່ຢາກຈະຟັງ

ຂັ້ນຕອນອັນໃດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດເພື່ອຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງລະດູຄຣິສ໌ມັສນີ້?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຈະກົດດັນການກະທຳແລະປະຕິກິຣິຍາຂອງທ່ານຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ສເມີໃຫ້ເອົາຂໍ້ນຶ່ງຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນຕາມຂັ້ນຕອນຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- **ເກັບຮັກສາ.** ຄິດຫາສິ່ງຕ່າງໆທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຫຼືໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ເປັນຈິງແລະຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ທ່ານເກັບຮັກສາໂອກາດເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານເພື່ອທ່ານຈະສາມາດທວນຄືນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອຍາມຍາກລຳບາກມາເຖິງ.
- **ຂຽນ.** ຂຽນຄຳພະຍານຂອງທ່ານອອກສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ແລະອະທິຖານກ່ຽວກັບການຈະພົບຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ທ່ານສາມາດແບ່ງປັນໃນອາທິດນີ້
- **ສເລີມສລອງ.** ຊອກຫາທາງນຶ່ງຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນຢ່າງຈິງຈັງທີ່ທ່ານສາມາດສເລີມສລອງຄຣິສ໌ມັສໃຫ້ເປັນການປ່າວປະກາດເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳສຳລັບທ່ານ. ທ່ານຈະສາມາດເປັນເໝືອນພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຢ່າງໃດ, ໃນການປ່າວປະກາດສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ?

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງໂລກສຳລັບໂອກາດທ່ອງທ່ຽວຂອງພວກເຮົາຜ່ານບາງຈັກກະວານ. ພຣະອົງສະເດັດມາຕາມແຜນການເພື່ອສ້າງຕັ້ງສາຍສຳພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າຄືນໃໝ່ ພຣະອົງໄດ້ມາເພື່ອປະທານໂອກາດແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ມີຄວາມໝາຍ. ທ່ານຈະຕອບຢ່າງໃດ?

ອຸປຸຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA